

Ашихміна Н. В., канд. пед. наук, доц.,
*ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»,
Україна*

ЩОДО ПРОБЛЕМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Однією з провідних тенденцій соціального розвитку є утвердження глобального інформаційно-організованого суспільства, яке називають інформаційним або суспільством знань.

У найзагальнішому вигляді під інформаційним суспільством, про яке писали Д. Белл, П. Дракер, І. Масуда Е. Тоффлер, розуміють суспільство, в якому більшість людей зайнята виробництвом, зберіганням, переробкою і реалізацією інформації, особливо її вищої форми – теоретичних знань. У такому суспільстві інформація визнається головним ресурсом, нові інформаційно-комунікаційні технології є найактуальнішими, вища освіта – пріоритетною структурою соціальної організації (центром створення нових знань та їх переробки), інфраструктура суспільства – інтелектуальним, а не «механічним» середовищем.

Дійсно, інформаційна парадигма прогресу дала потужний поштовх розвитку науки і техніки у XX і XXI століттях. Точні науки націлені на галузь штучного інтелекту; філософи заговорили про становлення інформаційної ноосфери; на основі інформаційних технологій наприкінці XX століття соціологи розпочали активно досліджувати феномен «віртуального простору» людського суспільства; фізики, медики, нейрофізіологи вивчають інформаційно-дистанційні здатності мозку людини, застосовують досягнення нанонаук у маніпуляції живою та неживою матерією тощо. Але, як фіксують психологи, результатом експоненціального збільшення знань стали величезні обсяги інформації, що постійно катастрофічно збільшуються, а це, у свою чергу, загрожує «підірвати» психофізичні можливості людини при усвідомленому їх засвоєнні. Майже кожного дня люди намагаються вирішити проблеми освітнього характеру через необхідність протягом всього активного життя (внаслідок зміни місця роботи, при оновленні техніки, технологій, принципів організації праці тощо) освоювати в короткі терміни нові знання і навички. Слід додати, що до цього більшість часто є психологічно не готовою. Певні особливості людської особистісної культури почуттів, культури уваги, культури розумової діяльності не завжди дають змогу у короткі терміни передбачити, «прорахувати» різні альтернативні варіанти подій, аналізувати, вибирати пріоритети – освоювати щось нове на рівні визнаного суспільством професіоналізму. Тому специфічні знання в різних галузях людської діяльності так і залишаються набутком обмеженого кола людей, а інтеграція сучасного знання (яка дозволяє орієнтуватися в дійсності) здійснюється в окремих умах.

Результати критично налаштованих дослідників у галузі становлення інформаційного суспільства [1; 2] показують, що нині інтелектуалізація суспільства активно замінюється комунікативізацією.

Ураховуючи вищезначене, можна констатувати, що сучасна освіта перебуває на шляху трансформаційних змін, які пов'язані з необхідністю кожною особистістю самостійно вирішувати стратегічні завдання світоглядного і методологічного характеру для адекватного розуміння дійсності, зокрема через:

- освоєння особистісно-творчого потенціалу, що складає основу самостійного набуття нових знань, умінь і навичок згідно з темпами виникнення потреби в них;
- формування навичок самоосвіти, що необхідно для самостійного освоєння нових знань та умінь, напрацьованих іншими.

Водночас варто враховувати те, що хоча вроджений біологічний потенціал людини є об'єктивною даністю, реальна здатність до набуття знань, навичок, реалізації творчих здібностей безпосередньо зумовлена не стільки генетикою, скільки організацією психічної діяльності людини.

Список використаних джерел

1. Штанько В. І., Бордюгова Т. Г. Інформаційне суспільство: соціально-філософські проблеми становлення: навчальний посібник. Харків: ХНУРЕ, 2012. 172 с. URL: https://openarchive.nure.ua/bitstream/document/7111/1/Навч_посібн_Інформаційне%20суспільство.pdf
2. Уэбстер Ф. Теории информационного общества. Москва: Аспект Пресс, 2004. 400 с. URL: <https://www.twirpx.com/file/1276734/>

Вартова Ю. В., здобувачка кафедри педагогіки
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
Україна.
Науковий керівник – Цокур О. С., д-р пед. наук, проф.,
завідувач кафедри педагогіки
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова,
Україна

ТИПОЛОГІЯ ТРАВМАТИЧНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ ТА ВНУТРІШНІХ КОНФЛІКТІВ ДІВЧАТ СТУДЕНТСЬКОГО ВІКУ В КОНТЕКСТІ ПСИХОСОМАТИКИ

Відомо, що зараз багато захворювань сильно молодіють. Якщо раніше інфаркт траплявся у літніх людей, то зараз він може бути і в 30 років, адже